

॥५१॥ कालात्मकाः कालस्यैव आत्मास्वभावोऽप्येवांते कालानुसारिण इत्यर्थः ॥५२॥ ५३॥ ५४॥ ५५॥ भावाभावोऽप्येवार्थो नैवार्थः ॥५६॥ ५७॥ ५८॥ ५९॥ ६०॥ ६१॥ ६२॥ आ
 त्मिज्यमित्येवौलौमिरिति न्यायेन आत्मने च यजमानाय च यं काम्यते तमागायतीति श्रुतेऽस्यात्मबहुत्वित्येवोपि फलांशुभात्कर्मतो मृत्युसर्पौ बधस्य कारणं संतो न अकारणं
 भवत इत्याह मृत्युरिति ॥६३॥ ६४॥ आवां दोषेण दोषादिना युक्तो त्वयानमंतव्यो किंतु विवशो अतः प्रतोरप्यावयोगेज महामात्रयोरिव न किल्बिषमस्तीत्याहुः विव

यथा वायुर्जलधरा न्विकर्षतिततस्ततः ॥ ततश्च जलदवस्सर्पकालस्याहं वशानुगः ॥५१॥ सात्विकाराजसाश्चैव तामसा ये च केचन ॥ भावाः
 कालात्मकाः सर्वे प्रवर्तन्ते ह जंतुषु ॥५२॥ जंगमाः स्थावराश्चैव दिवि वायुर्दिवा भवि ॥ सर्वे कालात्मकाः सर्पकालात्मकमिदं जगत् ॥५३॥
 प्रवृत्तयश्च लोके स्मिंस्तथैव च निवृत्तयः ॥ तासां विकृतयो याश्च सर्वे कालात्मकं स्मृतं ॥५४॥ आदित्यश्चंद्रमा विष्णुरापो वायुः शतक्रतुः
 अग्निः खं पृथिवी मित्रः पर्जन्यो वसवो दितिः ॥५५॥ सरितः सागराश्चैव भावाभावौ च पन्नग ॥ सर्वे कालेन सृज्यंते हियंते च पुनः पुनः ५६
 एवं ज्ञात्वा कथं मां त्वंसदोषं सर्प मन्यसे ॥ अथ चैवं गते दोषे मयि त्वमपि दोषवान् ॥५७॥ ॥ सर्प उवाच ॥ ॥ निर्दोषं दोषवंतं वानत्वां मृ
 त्यो ब्रवीम्यहं ॥ त्वया हं चोदित इति ब्रवीम्येतावदेव तु ॥५८॥ यदि काले तु दोषो स्तियदितत्रापि नेष्यते ॥ दोषो नैव परीक्ष्यो मे न ह्यत्राधि
 कृता वयं ॥५९॥ निर्मोक्षस्त्वस्य दोषस्य मया कार्ययथा तथा ॥ मृत्योरपि न दोषस्यादिति मे त्रप्रजोजनं ॥६०॥ ॥ श्रीभू उवाच ॥ ॥
 सर्पो थार्जनकं प्राह श्रुतं ते मृत्युभाषितं ॥ नानागसंमां पाशेन संतापयितुमर्हसि ॥६१॥ ॥ लुब्धक उवाच ॥ ॥ मृत्योः श्रुतं मे वचनं त
 वचैव भजं गम ॥ नैव तावददोषत्वं भवति त्वयि पन्नग ॥६२॥ मृत्युस्त्वं चैव हेतुर्हि बालस्यास्य विनाशने ॥ उभयं कारणं मन्येन कारणमका
 रणं ॥६३॥ धिक्कृत्यं च दुरात्मानं क्रूरं दुःखकरं सतां ॥ त्वांचैवाहं वधिष्यामि पापं पापस्य कारणं ॥६४॥ ॥ मृत्युरुवाच ॥ ॥ विवशो का
 लवशागावावां निर्दिष्टकारिणौ ॥ नावां दोषेण गंतव्यौ यदि सम्यक् प्रपश्यसि ॥६५॥ ॥ लुब्धक उवाच ॥ ॥ युवा मुभौ कालवशौ यदि मे मृ
 त्युपन्नगौ ॥ हर्षक्रोधौ यथा स्यातामेतदिच्छामि वेदितुं ॥६६॥ ॥ मृत्युरुवाच ॥ या काचिदेव चेष्टा स्यात्सर्वा कालप्रचोदिता ॥ पूर्वमेवैतदुक्तं
 हि मया लुब्धक कालतः ॥६७॥

शाविनि ऋत्विजोऽपि फलरागिण एव फलमस्ति न विरक्तस्येति भावः ॥६५॥ युवामिति ॥ भो मृत्युपन्नगौ यदि युवांका
 लवशौ नर्हि मे मम तदस्थस्य परोपकर्तृरिहर्षः ॥ अपकर्त्रोश्च युवयोरुपरि दोषो वा यथा स्यातां तथा ब्रूतं एतदहं वेदितुमिच्छामीत्यध्याहारपूर्वकं योज्यं एवं सर्वस्य परवशात्वे उ
 पकर्त्रेपकर्त्रोः स्तुतिर्निर्दिष्टा ता मिति भावः ॥६६॥ परमार्थतः परिहारमाह येति ईश्वराधीनो जनः सदसद्वा कुर्वाणो नस्तस्योनवानिंद्य इति भावः ॥६७॥ ॥ ॥